

Κὶ ἀνίσως ἦναι δυνατὸν
 Ἀπὸ τὸν τόπον σας αὐτὸν,
 Παρακαλῶ νὰ ζῆτε,
 Ποτὲ μὴ ταραχθῆτε.

Καὶ σὺ τὸ ἄστρον τῆς αὐγῆς
 Κρυβήσου, πλεόν μὴν ἐβγῆς,

Κ' εἶπέ, κί ὁ ἥλιος πέραν

Νὰ φύγη 'ς ἄλλην σφαῖραν.

Ἡ νύχτα τούτη ἄς γενῆ
 'Σ τὸν οὐρανὸν παντοτινή.

Κ' ἡμέρ' ἄς μὴ σιμῶση

Ποτὲ νὰ ξημερώση

Γιὰ νὰ χαρῶ παντοτινὰ

Τὸν ἔρωτά μου σιγανὰ,

'Σ αὐτὴν τὴν αἰωνίαν

Τῆς νύχτας ἠσυχίαν.

uuuuuu

23. Λαμπροφόρον μου Φεγγάρι,
 Ποῖον ἥλιον ἀντικρύζεις;
 Καὶ μὲ φῶς πολὺ καὶ χάρι
 Τῶρ' ἀστράφτεις, καὶ φωτίζεις;
 Τάχα, λέγεις, δὲν εὐρίσκω,
 Πόθεν ἔρχεται κ' ἐμβαίνει